

maa fraraade Ændringsforslaget under Nr. 7, maa jeg meget anmode det ærede Thing om at vedtage Ændringsforslaget under Nr. 8.

Ordføreren: Jeg skal selvfølgelig ikke nu i stor Detail vende tilbage til alle de Punkter, der have været berørte; jeg skal kun kortelig udtale, hvilken Stilling Udvalget tror at maatte indtage overfor de forskjellige Indvendinger, der ere fremkomne. — Hvad da først det angaar, at man med Hensyn til Ændringsforslagene under Nr. 1, 2, 4 og 6 har gjort gjældende, at de ikke vare af stor Betydning, da stemmer det kun forsaavidt med, hvad jeg selv før sagde, nemlig at vi, ihvorvel vi anse ogsaa disse Ændringer for at ville være Forbedringer af Lovforslaget — ellers vilde vi jo selvfølgelig heller ikke have stillet dem — dog ikke mene, at de i og for sig have en saa stor Betydning, at vi vilde have stillet dem op, hvis vi iøvrigt havde troet at kunne gaa ind paa Lovforslaget, som det foreligger. Det var denne Tanke, som jeg før tillod mig at udtale, og den forekommer mig ikke at være saa vanskelig at forstaa. Forslagene indeholde efter vor Mening naturligvis Forbedringer, og vi ønske dem vedtagne, efterat vi overhovedet have stillet os paa det Punkt, at vi maatte anse Ændringer for nødvendige. — Hvad dernæst angaar Ændringsforslaget under Nr. 3, som berører et af de vigtigere Punkter i det hele Lovforslag, da komme vi ved samme ind paa et Punkt, som allerede bler omtalt under de tidligere Behandlinger af Sagen her i Thinget, og som ligeledes var berørt i den Betænkning, som Udvalget i sin Tid tillod sig at afgive. Efter Alt, hvad Udvalget har kunnet erfare om dette Punkt, da er Forholdet nu for Tiden det, at Mønstringsbestyrerne udenfor Kjøbenhavn ikke foretage nogen Afregning for Mandskabet ligeoverfor Skipperen og heller ikke befatte sig med at undersøge, om Afregningen er rigtig foretagen. De opfatte deres Stilling saaledes, at de kun have at sige til de Paagjældende: „Vi maa ikke afmønstre Eder, førend I ere paa det Nene med hinanden om Mellemværendet“, hvornæst de, naar Svaret lyder paa, at de have faaet deres Penge, afmønstre Folkene, uden at ind-

lade sig paa nærmere at gennemgaa Afregningen eller paa at se efter, om Folkene virkelig have faaet, hvad der tilkommer dem; endnu mindre er der altsaa Tale om, at de skulde blive ansætte for forpligtede til at foretage det hele Regnestykke. Dette er den Tilstand, der, efter Alt hvad vi have kunnet bringe i Erfaring, faktisk finder Sted for Dieblisset, og den skjønes heller ikke at afvige fra Lovbestemmelserne om dette Forhold. Der er nemlig i Lovgivningen kun brugt det Udtryk: „undersøge og attestere Kontrabøgerne“, men der er ikke brugt det Udtryk: „foretage Afregningen“, og det er jo dog høist forskjellig Ting, at Mønstringsbestyreren kan forlange, at de Vedkommende skulle komme til ham med opgjorte Kontrabøger, som han derefter skal attestere, og at han selv skal foretage Afregningen, saa at de Vedkommende skulde kunne lægge deres opgjorte Kontrabøger ind til ham, Dagen førend Afregningen skal finde Sted, og sige: „Vær saa god at gøre os disse Kontrabøger op til imorgen“. Hvad Udvalget nu vil have indført, det er det, at Folkene vel skulle kunne lægge deres opgjorte Kontrabøger ind til Mønstringsbestyreren og fordre, at han skal gjøre dem op, men at han, da det er et betydeligt Arbejde, som ikke i og for sig paahviler ham, maa have nogen Betaling derfor. Hvad Betalingsmaaden angaar, da er den derimod ikke noget særlig vigtigt Punkt for os, og vi have ikke i saa Henseende Noget at erindre mod den høitæredede Indenrigsministers Ændringsforslag. Dersom man finder, at $\frac{1}{2}$ pCt. af den for tjente Gyre er enten for Meget eller for Lidt, saa har jeg for mit Vedkommende idetmindste ikke nogen Betænkelse ved at overlade det til den høitæredede Minister i Instruxen for Paagjældende at bestemme, hvorledes Betalingen i de omhandlede Tilfælde skal være. — Hvad nu dernæst angaar Ændringsforslaget under Nr. 7, da er Grunden til, at Udvalget har foreslaaet en Forandring i § 10, som den er kommen fra Folkethinget, for det Første, hvad det pekuniære Spørgsmaal angaar, ingenlunde den, at vi bestemt have fundet, at 1,600 Rb. var enten for Meget eller for